

ת"פ 60244/05/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 60244-05-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	פלוני

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו לאחר שחזר מכפירה בעבירות של איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, עבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ועבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג גרושים שהתגררו יחדיו בקרית אתא.
3. ביום 12.5.23 בסמוך לשעה 16:00 בבית, על רקע ויכוח שנתגלע בין המתלוננת לנאשם, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שדחף אותה לעבר קיר שעליו היתה תלויה מראה.
4. בין התאריכים 12.5.23-13.5.23 בשעות הלילה הגיע הנאשם לבית, דפק בדלת הכניסה וביקש מהמתלוננת שתיתן לו להיכנס אך זו סירבה לבקשתו. בהמשך למתואר לעיל, בשעה 05:30 או בסמוך לכך, דפק הנאשם פעם נוספת בדלת וביקש מהמתלוננת שתכניסו לבית, תוך שהוא מאיים עליה בפגיעה שלא כדין בחייה ובעקבות כך התקשרה המתלוננת למוקד 100 של משטרת ישראל.
5. בהמשך לכך, בשעה 06:15 או בסמוך לכך, עת הגיעו שוטרים לבית, נמצא הנאשם כשהוא יושב בסמוך לדלת כשהוא אוחז בידו בסכין שאורך להבה כ - 12 ס"מ.

6. ביום 23.4.23 בסמוך לשעה 11:45 בבית, נתגלע ויכוח בין המתלוננת לנאשם, במהלכו תקף הנאשם את המתלוננת באופן שבעט ברגלה הימנית של המתלוננת. בעקבות מעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות המטומה בירך רגלה הימנית.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה הגיש במסגרת הראיות לעונש את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1) וכן הגיש טיעונים לעונש בכתב (ת/2). ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם וכן הדגיש את נסיבות העבירות וטען למתחם ענישה שנע בין עונש של 14 חודשי מאסר בפועל ועד ל - 26 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירות טען ב"כ המאשימה להשית עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע ומשמעותי, פיצוי כספי למתלוננת, קנס כספי וכן התחייבות להימנע מעבירה.

8. ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד 1967, אב לארבעה ילדים אשר עלה לארץ לפני 30 שנה. הנאשם כך נטען נפצע במלחמת אפגניסטן וסובל מהלם קרב. עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד כך נטען והרשעתו האחרונה משנת 2007 בגינה הושת עליו עונש של 45 ימי מאסר. זאת ועוד טען ב"כ הנאשם כי מדובר באלימות במדרג נמוך וכי לא היה כל ניסיון להשתמש בסכין וסכין היתה בתוך השק. לאור כל האמור, הפנה ב"כ הנאשם לאסופת פסיקה ועתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם אשר עצור תקופה לא מבוטלת לדבריו.

דין והכרעה

9. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת יגזר העונש בגדרי המתחם.

10. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע בית המשפט למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם עונש נפרד לכל אירוע ובד בבד לקבוע האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר. בית המשפט יכול להגיע למסקנה כי יש להשית עונש אחד כולל לאירועים כולם (ראה בעניין זה : ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל ; ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל להלן: "עניין ג'אבר"). בעניין ג'אבר קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן לקבוע כי מדובר במסכת עבריינית אחת

ייחשבו לאירוע אחד. כתב האיטום שהנאשם הורשע על פי עובדותיו מתאר השתלשלות אירועים ומספר עבירות אותן ביצע הנאשם. יחד עם זאת מדובר במסכת עבריינית אחת. משכך, אקבע מתחם עונש כולל בגין מכלול מעשיו של הנאשם. לצד האמור, יש ליתן את הדעת לכך שכל מעשה או עבירה יזכו להתייחסות ראויה במסגרת גזירת העונש. אפנה לעניין זה לעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק**, (26.12.2013).

11. **הערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירות הם זכות המתלוננת לשלמות גופה ובריאותה ולביטחונה האישי.

12. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** הרי שמצאתי כי מדובר בפגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים. אמנם המעשים לא לוו בפועל בשימוש בסכין או אף בהחזקת הסכין אך הנאשם הצטייד בכליו שנשא עמו בסכין. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות כי הנאשם והמתלוננת התגוררו יחדיו על אף שהיו גרושים. במספר מועדים הנאשם נקט באלימות מילולית ואלימות פיזית כלפי המתלוננת.

13. מדיניות הענישה במקרים דומים מלמדת על מנעד רחב של ענישה. אפנה לעניין זה לפסיקה במקרים דומים ואף חמורים יותר:

בת"פ (פ"ת) 48414-09-13, **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.1.14) - הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר היכה את המתלוננת בפניה, וכן גרם לסימן כחול בידה. כמו כן, הורשע הנאשם בעבירת איומים. הנאשם נידון ל-5 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 3469/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15) דחה בית המשפט העליון בקשה לרשות ערעור של המבקש, שהורשע בגין עבירות אלימות כלפי אשתו והיזק בזדון. במקרה זה דובר בשני מקרי אלימות, כאשר במקרה הראשון המבקש סטר בפניה של המתלוננת וגרם לה לשטף דם ליד עינה ולחתך בשפה, ובמקרה הנוסף הצליף עם חגורה בישבנה של המתלוננת. בית המשפט קמא קבע שני מתחמים זהים בגין כל אירוע אלימות וחפף אותם. **המתחם שנקבע הוא בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המשיב נגזר ל-10 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וכך גם נדחתה בקשת רשות ערעור.

רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16). במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל-14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל**.

ת"פ 31062-04-15 **מדינת ישראל נ' מרדאו** (7.7.15). המשיב הורשע בעבירה של תקיפה סתם ואיומים. המשיב תקף את בת זוגו בכך שדחף אותה, הפעיל אותה ארצה ולאחר מכן איים עליה וכל זאת כשהיא בהריון. **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בע"ש**. בנוסף הפעיל בית המשפט קמא עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים באופן חופף לעונש בגין

תיק זה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר בעונשו של הנאשם, באופן שקבע כי יש להפעיל את מאסר על תנאי חלקו במצטבר וחלקו בחופף, **כך שבסופו של יום נגזר על המשיב לרצות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.**

עפ"ג (חי) 33615-05-13 **ג' נ' מדינת ישראל** (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפעילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שבפועל על המערער נגזר לרצות עונש של 25 חודשי מאסר.** בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

ת.פ.15-02-16195 **מדינת ישראל נ' עמאש** (28.4.15). במקרה זה הורשע הנאשם בתקיפת אשתו באמצעות מקל וגרימת חבלות של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר.**

עפ"ג (חיפה) 10803-06-14 **קונסטנטין פייבשובסקי נ' מדינת ישראל** (7.7.14). במקרה זה גזר בית משפט השלום על הנאשם **עונש של 8 חודשי מאסר בפועל** בגין אירוע אלימות כלפי בת זוגו, במהלכו הכה הנאשם בפניה של המתלוננת עם רצועה שנועדה לכלב ולאחר מכן היכה אותה במכות אגרופ בעין ובחזה, וכתוצאה מכך נגרמו למתלוננת המטומה סביב העין ונפיחות. בנוסף, במהלך האירוע הנאשם שבר במכת אגרופ דלת זכוכית של המעלית, שם החל האירוע. בית המשפט המחוזי בדחיית הערעור הדגיש כי הנאשם הורשע בגין עבירת אלימות אחרת כחודש לפני ביצוע העבירה הנוכחית. בקשת רשות ערעור שהוגשה על ידי הנאשם נדחתה (רע"פ 4968/14).

בע"פ (מח' מרכז) 25020-02-13 **שמואל לוי נ' מדינת ישראל** (5.5.2013) נדחה ערעור המערער, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו באגרופו בידה וגרם לה סימן כחול ביד. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה.**

בע"פ (חי) 6003-11-10 **דריאבין נ' מדינת ישראל** (13.1.2011) התקבל חלקית ערעורו של המערער, אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שאחז בשערות ראשה ובידה של המתלוננת וגרם לה סימנים כחולים בזרועותיה. בנוסף דחף המערער את בנו והפילו. על המערער, ללא עבר פלילי, הטיל בית המשפט קמא עונש של **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 10 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי.** בית המשפט המחוזי קיצר את תקופת המאסר המותנה באופן חלקי ביחס לעבירות אלימות מסוג עוון.

רע"פ 7951/10 **גוני ניב נ' מדינת ישראל** - נאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם כלפי בת זוג ואיומים בכך שהנאשם השמיע איומים כלפי בת זוגו, סטר לה בפניה ולאחר מכן נטל סכין, הצמידו לצווארה ואיים עליה כי יהרוג אותה ובהמשך החל רודף אחריה כשסכין בידו תוך השמעת איומים על חייה. תסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו היה שלילי

וכן עברו הפלילי של הנאשם אינו נקי. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 977/16 מוטי דיין נ' מדינת ישראל - נאשם הורשע בבית המשפט השלום בעבירות של תקיפה סתם, היזק לרכוש ועבירות איומים ובית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 12 חודשי מאסר בפועל ועד ל - 36 חודשי מאסר בפועל וגזר את עונשו של הנאשם ל - 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הפחית בעונשו של הנאשם ל - 18 חודשי מאסר בפועל כאשר זקף גם לחובתו את עברו הפלילי המכביד.

14. לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, הנוגעים לנסיבות העבירות והמעשים, ובשים לב למדיניות הענישה במקרים דומים, הריני לקבוע כי במקרה הנדון ינוע **מתחם העונש ההולם בין 5 חודשי מאסר ברף התחתון לבין עונש של 14 חודשי מאסר בפועל ברף העליון וכל זאת לצד ענישה נלווית.**

15. בנסיבות תיק זה לא מצאתי כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

16. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום עם תיקונו ואני רואה בכך לקיחת אחריות על מעשיו. כמו כן נתתי משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שנטענו על ידי סנגורו. לחומרא נתתי משקל לעובדה שאין כל אופק שיקומי ועל כן ישנו סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. כמו כן נתתי משקל לעברו הפלילי של הנאשם אך יש לציין כי עברו הפלילי של הנאשם כולל הרשעה אחרונה משנת 2011 בעבירת סמים. יחד עם זאת הרשעתו של הנאשם בגין עבירת אלימות היא משנת 2007 בגין עבירה אלימות כלפי בן זוג.

17. **אשר על כן, ולאחר ששקלתי שיקולים לקולא או לחומרא אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

7 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 13.5.23

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם שלא יעבור כל עבירת אלימות לרבות עבירת איומים וירשע בה.

בנסיבות תיק זה לא מצאתי לנכון להשית על הנאשם קנס כספי או פיצוי כספי למתלוננת.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן בזאת צו להשמדת הסכין בתום תקופת הערעור.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשפ"ג, 12 יולי 2023, במעמד הצדדים.

